

โคลกคำสอน
มหามุทรา
ของติโลปะ

แปลอิสระเป็นไทย

โดย

วิภาณี เกตุ

โคลกคำสอน มหารามตราของติโลปะ แปลโดย เขมานันทะ

หนังสือในโครงการ อาจารย์บูชา ๑๐๐ ปี ชาตกาล
หลวงพ่อเทียน จิตตสุโภ ปริมาจารย์แห่งการเจริญสติ
แบบเคลื่อนไหว

ภาพประกอบ : เขมานันทะ

บรรณาธิการ : สมคิด มหิศยา

รูปเล่มและปก : สมใจ สิงห์สา, ปิยะ ณ บางช้าง

จำนวนพิมพ์ : ๓,๐๐๐ เล่ม

พิมพ์ครั้งแรก : กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

พิมพ์ที่ : หจก. ธนาพรินดี้ง

๑๒๕๒ ซ.สุขุมวิท ๑๐๑/๑ ถ.สุขุมวิท แขวงบางจาก เขตพระโขนง
กรุงเทพฯ ๑๐๒๖๐ โทร ๐๒-๗๔๓-๙๐๖๘-๙

สนับสนุนการจัดพิมพ์โดย : กัลยาณมิตรผู้มีจิตศรัทธาเพื่อน้อม
เป็นอาจารย์บูชาหลวงพ่อเทียน จิตตสุโภ

จัดทำโดย : คณะทำงานสื่อเฉพาะกิจโครงการอาจารย์บูชา ๑๐๐
ปีชาตกาล หลวงพ่อเทียน จิตตสุโภ ปริมาจารย์แห่งการเจริญสติ
แบบเคลื่อนไหว www.luangporteean.net

Dhammaintrend ร่วมเผยแพร่และแบ่งปันเป็นธรรมทาน

เทียนส่องทาง

โดย กองบรรณาธิการ โครงการอาจารย์บุชา ๑๐๐ ปีชาตกาล
หลวงพ่อกุศล จิตตสุโก

เช้าวันหนึ่งในช่วงเทศกาลต้อนรับปีใหม่ ๒๕๕๕ พวกเราได้มีโอกาส ไปกราบคาราวะสวัสดีปีใหม่ท่านอาจารย์โกวิท ที่หมู่บ้านย่านรามคำแหง แม้สุขภาพของท่านอาจารย์ในยามนั้น จะดูอ่อนล้าไปตามกาลเวลา แต่ทว่าแววตาท่านนั้น สงบนิ่ง เยือกเย็น เป็นปกติ และอบอุ่นยิ่งนัก ทำให้รู้สึกซาบซึ้งถึงวิถีความเป็นธรรมดาแห่งชีวิตที่เรียบง่าย สัมผัสได้ถึงดุลยภาพในความงดงามของการใช้ชีวิต ที่ท่านอาจารย์เป็นให้ดู อยู่ให้เห็นอย่างถึงแก่นของพระสัทธรรม นำไปสู่ความความเด็ดเดี่ยวและจิตใจที่หนักแน่น มั่นคงด้วยขันติธรรมของอาจารย์

ทุกครั้ง...ที่มาขอรับคำแนะนำจากท่านอาจารย์ในการจัดงาน ๑๐๐ ปี ชาตกาลฯ ขอสัมภาษณ์บ้าง ขอบันทึกเทปบ้าง ขอบทความบ้าง..ขอถามปัญหาบ้าง... ท่านอาจารย์จะเมตตาถ่ายทอดเรื่องราวต่างๆ เกี่ยวกับหลวงพ่อกุศลให้พวกเรารู้อย่างละเอียดและกระตือรือร้น ด้วยแววตาเปี่ยมศรัทธา เสมือนหนึ่งเป็นการบูชาครูด้วยความรู้คุณต่อพ่อแม่ครูอาจารย์ ผู้รู้แจ้ง ประจักษ์ธรรม...หลวงพ่อกุศล จิตตสุโก

แม้วันนี้...กายของท่านอาจเหนื่อยล้า แต่ท่านอาจารย์ก็ยังคงกรุณาไถ่ถาม ความเป็นไปของการจัดงาน ทั้งที่ผ่านมาและที่กำลังจะเกิดขึ้นด้วยความสนใจ ทำให้พวกเรารู้สึกสัมผัสได้ถึงกำลังใจที่แผ่วเบา แต่ทว่าแน่นหนักนัก จากอาจารย์ที่ท่านอนุโมทนาในสิ่งที่พวกเรากำลังทำอยู่ในขณะนี้

ด้วยครั้งนี้...ท่านไม่อาจจะเขียน หรือให้สัมภาษณ์กับพวกเราได้ดีนัก เนื่องจากปัญหาด้านสุขภาพ ท่านจึงมอบบทโคลกคำสอนของติโลปะให้แทนบทความที่จะนำไปทำหนังสือในงานปิดโครงการฯ ซึ่งท่านอาจารย์ได้แปลไว้นานแล้วและถ่ายเป็นเอกสารเล่มเล็กๆ ไว้แจกผู้ที่แวะมาเยี่ยมเยือน

จึงถามท่านว่า... ทำไมท่านอาจารย์ถึงแปลโคลกบทนี้?

ท่านเล่าว่า... “ ตอนเมื่อท่านได้รับหนังสือฉบับนี้มา เป็นภาษาอังกฤษ อ่านแล้วก็มีความซาบซึ้งใจอย่างมาก ..รู้สึกสว่างไสวขึ้นในใจ จึงลงมือแปลความหมายในโคลกนั้นเป็นภาษาไทยในทันที และถึงแม้โคลกบทนี้จะไม่ใช่คำสอนของหลวงปู่เทียนโดยตรง แต่เมื่อได้อ่านแล้ว ก็ทำให้รำลึกถึงคำสอนของหลวงปู่ขึ้นมาทันที ”

“ คำสอนของท่านมหาครู มหาสิทธิ์าติโลปะนั้น มีความคล้ายคลึงกันมากกับสิ่งที่หลวงปู่เทียนสอน คือ เป็นการเรียนรู้ถึงสังขาร จากธรรมชาติเดิมแท้ในตัวจิต ฝึกฝนด้วยความรู้สึกตัว

เพื่อการเข้าถึงด้วยโคลงคำสอน มหาสมุทรอุปเทศ ประการต่อมา คือบทโคลงนี้ บริสุทธิ์ หอมจืด งดงาม ครบถ้วน และสื่อสารตรง ถึงหัวใจยิ่งนัก ยิ่งอ่าน ยิ่งใจใส”

ถามท่านต่อว่า ทำไม...ท่านอาจารย์ถึงตัดสินใจเลือกโคลงบทนี้มาให้ใช้ในโอกาสนี้ ? ท่านบอกโดยสรุปว่า

๑.) โคลงพูดถึงเรื่องการดูความคิด เมื่อความคิดเกิดแล้ว เห็นความคิด ทำให้เกิดสติขึ้น อันนี้หลวงพ่อกุเทียมน่าสอน และทำให้ท่านเป็นอิสระจากความคิด มีสติรู้ตัว คำสอนจะช่วยคนที่ ลังเลอยู่ให้มั่นใจขึ้น ในโคลงคำสอนนั้นมีบทหนึ่ง บอกว่า “โถม ทุ่มศรัทธา แต่มาเถิด เราจะกราบ ” ท่านให้เราพิสูจน์ด้วยศรัทธา ในการปฏิบัติ

๒.) เมื่ออ่านโคลงนี้แล้ว รู้สึกสว่างไสว...ขึ้นในใจ ...อ่านที่ไร... ใจสว่างทุกที !

๓.) เพื่อร่วมอนุเมตนาทุกๆ ท่านที่ได้ร่วมกันจัดงานนี้ และ เพื่อเป็นกำลังใจแก่คนที่กำลังทำความรู้สึกตัว จะได้พึ่งตนเองได้ ไม่เป็นปัญหาในสังคม

พวกเรา...รู้สึกเป็นเกียรติและมีความปิติเป็นอย่างสูง ที่ท่าน อาจารย์ได้เมตตาอนุเคราะห์มอบผลงานการแปล(อิสระเป็นไทย) อันเป็นมรดกธรรมล้ำค่าชิ้นนี้ ให้คณะทำงานสื่อเฉพาะกิจ ภายใต้ โครงการอาจารย์บุชา ๑๐๐ ปี ชาตกาล ได้นำมาจัดพิมพ์เผยแพร่

เป็นธรรมทาน เนื่องในวาระดิถีอันเป็นมงคลยิ่ง สำหรับทุกคนที่เป็นศิษยานุศิษย์ของหลวงพ่อกับของท่านอาจารย์ ตลอดจนสาธุชนผู้สนใจในธรรมทั่วไป จะได้เข้าถึงหลักธรรมคำสอนที่หลากหลาย แต่มีความชัดเจนในการน้อมนำไปปฏิบัติ ให้เข้าถึงซึ่งมรรคผลและนิพพานได้จริง

ทำนุขออนุโมทนาบุญกับกัลยาณมิตรทุกท่าน ที่ช่วยกันคนละไม้ คนละมือให้หนังสือเล่มนี้กำเนิดเกิดมาได้ด้วยดี และขอให้มีความสุขรื่นรมย์กับการอ่านโคลกคำสอนทั้ง ๒๘ บท แห่งมหาสมุทรานี้ ด้วยความรู้สึกรักดี

ขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์ไกรวิท เป็นอย่างสูง
มา ณ ที่นี้

กองบรรณาธิการ

๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

จากใจ...สู่...ใจ

คำปรารภของท่านอาจารย์ไกรวิทย์ เอนกชัย (เขมานันทะ) เนื่องในงานอาจารย์บุชา ๑๐๐ ปีชาตกาล หลวงพ่อเทียน จิตตสุโภ ปรมาจารย์แห่งการเจริญสติแบบเคลื่อนไหว

“งานเชิดชูเกียรติของหลวงพ่อเทียน เป็นสิ่งจำเป็น ผมโชคดีที่ได้พบมนุษย์แท้คนหนึ่ง หลังจากโชซัดโชเซไปเรียนหนังสือมา หลังจากเรียนเทคนิคการปฏิบัติแบบสงบ ที่ทำกันมาสาม-สี่พันปีมาแล้ว ทั้งปวดเมื่อย ทั้งทรมาณ กลายมาเป็นลืมนตา เคลื่อนไหวทั้ง กาย ใจ ทำให้ผมสนุกกับการภาวนา”

“ในฐานะศิษย์ร่วมสำนัก ผมจะขอกล่าวธรรมิกถา โดยตั้งเป็นคำถามความเข้าใจต่อศิษยานุศิษย์ กระทั่งผู้ร่วมเป็นสักขีพยานในวาระ ๑๐๐ ปีชาตกาล ของพระพันธ์ อินททวี หรือที่ใคร ๆ รู้จักท่านในนามหลวงพ่อเทียน จิตตสุโภ ดังนี้ว่า เราเริ่มภาวนาแบบเล่นๆ ที่พระพันธ์ อินททวีสอนไว้ เป็นแล้วหรือยัง? สุดท้ายนี้ ผมขอร่วมอนุโมทนากับทุกท่านที่ได้ร่วมกันจัดงานนี้ขึ้นมา”

ท่านติโลปะ

“โคลกคำสอนมหาพุทธาของติโลปะ” เป็นคำสอนที่ถ่ายทอดแบบปากเปล่าของท่านมหาครู มหาสิทธิชาติโลปะ ที่มอบให้แก่ภิกษุพรตและสิทธาจารย์ ๓ ริมฝั่งแม่น้ำคงคา หลังจากท่านสำเร็จการบำเพ็ญตบะ ๑๒ ประการ คำสอนนี้อยู่ในคัมภีร์สาธารณะทางพุทธศาสนาตันตระหรือวัชรยาน นิกายกัจจูกหรือกัจจุก ในทิเบต ท่านติโลปะ เป็นมหาครูที่มีชื่อเสียงมากในพุทธศาสนามหายาน ทางทิเบต ขณะนั้น

นิกายกัจจูก

นิกายกัจจูก เป็นนิกายสำคัญนิกายหนึ่งในต้นศตวรรษที่ ๑๑ นิกายกัจจูกแปลว่าการถ่ายทอดคำสอนด้วยการบอกกล่าวจากปากอาจารย์สู่หูของศิษย์ ผู้ก่อตั้งคือมาร์ปะผู้สืบสายคำสอนมาจากนาโรปะนักปราชญ์ผู้ยิ่งใหญ่แห่งมหาวิหารนาลันทาผู้รับสืบทอดคำสอนมาจากติโลปะ ผู้ถือว่ารู้แจ้งเอง ไม่ปรากฏว่าท่าน

ได้รับคำสอนจากพระอาจารย์ท่านใด แต่ได้มีบันทึกบอกกล่าวไว้
ว่าท่านได้รับคำสอนโดยตรงจากพุทธวัชรธรรมา

นาโรปะท่านเป็นครูผู้บรรลุนิเวศน์และเชี่ยวชาญทั้งโยคะและปรัชญา
ทั้งมวลของโยคะจารย์แห่งมหาวิทยาลัยนาลันทา ท่านเป็นครูผู้
ทดสอบคัดเลือกบุคคลที่จะเข้ารับการศึกษาในมหาวิทยาลัย
นาลันทาทันที (ช่วงนี้ท่านได้รับศิษย์ไว้ผู้หนึ่ง ชื่อศรี
ภัทร และต่อมาศรีภัทรได้เป็นอาจารย์ผู้หนึ่งของอดิษะ ผู้เดิน
ทางไปทิเบตและได้ตั้งนิกายกาทัมปะและต่อมาพัฒนาเป็นเกลู
ปะ) ภูมิรู้ของท่านเต็มเปี่ยม แต่ท่านก็ไม่บรรลุนิเวศน์ จนเมื่อ
ท่านได้รับรู้ว่ามีครูผู้สามารถช่วยให้ท่านได้บรรลุนิเวศน์อยู่ท่าน
หนึ่ง ชื่อว่าติโลปะ นาโรปะจึงได้ละทิ้งภารกิจของท่านออกเสาะ
หา จนกระทั่งได้พบครูติโลปะ ขณะที่ท่านได้พบติโลปะ ติโลปะได้
กำหนดสภาพตนเองให้นาโรปะพบกับฐานะของขาทานสกปรก
มอมแมม เกรี้ยวกราด คุร้ายไม่มีเหตุผล

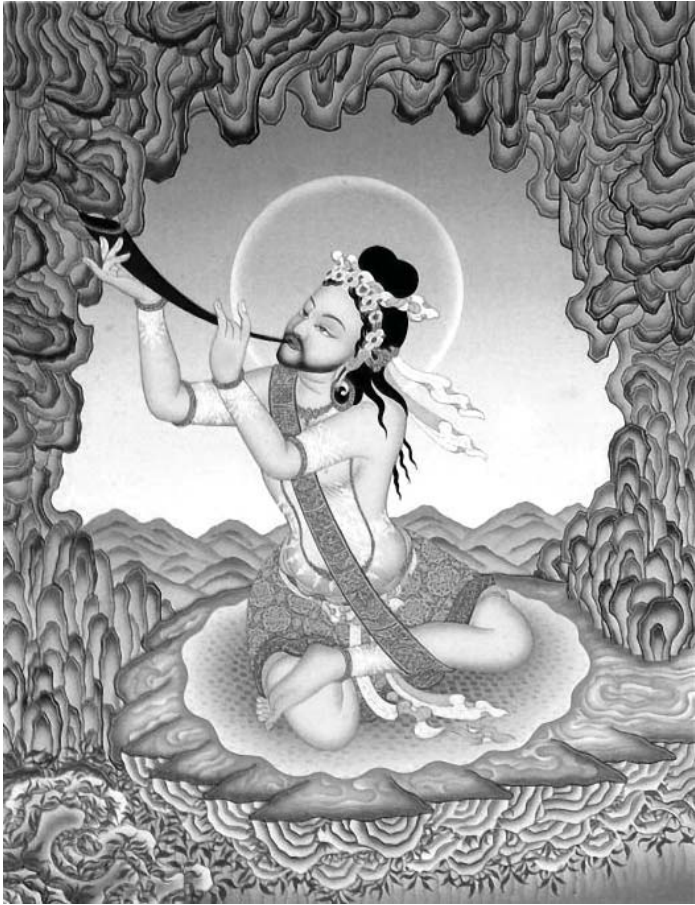
ครูติโลปะได้เคี่ยวเข็ญทรมาณนาโรปะมากมายหลายประการ
เพื่อลดทอนทำลายทิฐิ ยึดมั่นในความเป็นมหาบัณฑิตผู้รอบรู้
สรรพศาสตร์ จนเมื่อถึงที่สุดเมื่อกาลเวลาแห่งการบรรลุนิเวศน์
ติโลปะได้ใช้รองเท้าของตนตบไปที่หัวของนาโรปะ นาโรปะก็ได้
บรรลุนิเวศน์ในบัดเดี๋ยวนั้น จากนั้นมา นาโรปะก็ได้ท่องเที่ยว
โปรดสรรพสัตว์ทั่วไปจนได้พบกับมารปะซึ่งเป็นชาวทิเบตและได้
ถ่ายทอดธรรมให้ เพื่อให้นำไปโปรดชาวทิเบตต่อไป

ข้อมูลจาก: http://www.baanjomiyut.com/library/buddhism_tibet/index.html
ภาพท่านติโลปะ/ นาโรปะ : <http://www.dhammadachak.net/board/>

ภาคที่ ๑

โคลกกรรม ๒๔ บท

แห่งคำสอนมหาพุทธาของติโลปะต่อนิโรปะ

นโรปะ มหาลัทธา

๑. ขอนอบน้อมแด่วัชรทักขิณี!

ก็แลมหาพุทธานั้นไม่อาจสอนกันได้

กระนั้น (ดูรา) นโรปะผู้เปรี๊ยะปรัต

เหตุเธอคราคร่ำเคร่งครัดในตบะธรรม

อดกลั้นต่อทุกขเวทนามากล้ำแข็ง

ทั้งโถมอุทิสศรัทธาแต่ครุแห่งตน

ขอเธอผู้เปี่ยมพร, จงน้อมนำคำสั่งสอนนี้สู่ใจ

๒. อวกาศนี้ถูกคำนวณที่ตรงไหน มีอันใดรองรับมัน
ดุดั่งอวกาศ, มหาสมุทรไม่อิงอันใด
คลี่คลายตั้งมั่นในความเื่องของสภาพวิสุทธิไรมลทิน
(ครั้น) ลิงผูกมัดตัวเธอหลุดหลวม
ย่อมเที่ยงแท้ต่อการปลดปล่อย

๓. เฟื่องมองอย่างใจจดจ่อสู่ท้องฟ้าว่าง มโนธรรมคนดับสิ้น
เฉกเช่น, เมื่อจิตเล็งแลสู่จิตเอง
ขบวนความคิดคาดคะเนเพื่อพอกจบลง
การตรัสรู้อันเลิศพลันได้มา

Handwritten notes in Thai script, including the word "ธรรม" (Dhamma) and other characters.

๔. ดุจตั้งหมอกยามรุ่งสางสลายสู่อากาศอันเบาบาง
ไม่ไปไหน ทว่าสิ้นสภาพลงเอง
(แจกเซ่น) คลื่นแห่งความคิดทั้งหมดอันจิตเนรมิตขึ้น
มาสลายหมด เมื่อเธอเห็นประจักษ์ธรรมชาติแท้แห่งจิตตน

๕. อวากศล้วนๆ ไร้ทั้งสีและรูปทรง
มีอาจแปดเปื้อนด้วยคำฤชา
ดุจเดียวกัน, แก่นจิตนั้นอยู่เหนือสีสันและทรวดทรง
หาอาจเประอะเปื้อนด้วย(กรรม) ขาว หรือ (กรรม)ดำ ใดๆ

๖. ความมืดแห่งพันกัปนั้นไร้พลัง
ที่จะทำแสงแก้วใสสว่างแห่งใจอันดุจดวงอาทิตย์นั้นให้มัวหม่น
แจ่มเช่นห้วงสังสารนานเกินนับได้นั้นไร้กำลัง
ที่จะครอบงำแสงสารของจิตเดิมแท้
๗. แม้เห็นว่า อวกาศถูกระบุว่า “ว่าง”
กระนั้น, ในสภาพจริงมันหาอาจแสดงออกบอกเล่าได้ไม่
แม้ว่าธรรมชาติแห่งจิตถูกเรียกขานว่า “แสงใส”
ทว่าข้อหมายรู้ทุกอย่างเป็นเพียงถ้อยคำสมมุติไร้ฐาน
ธรรมชาติแห่งจิตเดิมนั้นละม้ายอวกาศ
มันซึมแทรกและโอบอ้อมสรรพสิ่งภายใต้ดวงอาทิตย์
๘. จงนิ่งสงบและอยู่อย่างผ่อนคลายในความง่ายดายอย่างแท้จริง
จงเจียบและให้สำเนียงที่ถ้อยทบทวนดั่งเสียงสะท้อนจากรุกกลวง
ยังจิตเธอให้สัจด์และเฝ้าดูอวสานของสรรพโลกทั้งผอง

๙. กายนั้นว่างอยู่แล้วดุจลาอ้อ
และจิตนั้นดุจตั้งอวกาศล้วนๆ
อยู่เหนือโลกแห่งความคิดโดยสิ้นเชิง
ผ่านคลายลงในธรรมชาติที่แท้โดยไม่เพิกถอนหรือควบคุม
(โดยประการใด)
จิตไร้นิमितนั้นแลคือมหามุทรา
และด้วยการปฏิบัติอย่างบริบูรณ์ (เช่นนี้)
การตรัสรู้อันเลิศพึงได้มา

๑๐. แสงใสแห่งมหามุทราย่อไม่อาจเปิดเผย-
ผ่านปวงคัมภีร์วินัยวัตรหรือ พระสูตรเอกสาร-
อภิปรัชญาแห่งมนตรีวาท, (มหาปรัชญา) ปารมิตา
หรือพระไตรปิฎกใด
ก็แล แสงใสถูกบดบังแล้วด้วยความคิดนึกและมีโนคติทั้งปวง

๑๑. โดยการสมาทานศีลอย่างเคร่งครัด
กระนั้นสมัยแห่งความจริงแท้กลับถอยห่าง
แต่โดยการหยุดกิจกรรมของจิต;
มโนภาพอันติดตรึงทั้งปวงจบลง
เมื่อคลื่นที่กำลังก่อตัวเป็นหนึ่งเดียวกับความสงบลึกของสมุทร,
เมื่อจิตไม่เผลอเผลอไปจากความจริงอันเหนือคิดโดยไร้เจตนา,
สมัยแห่งความต่อเนื่องเต็มตัวก็คือประทับ
ที่จุดสว่างขึ้นท่ามกลางความมืดทางจิตใจ

๑๒. จงอิสระจากความโง่ในสติปัญญา
ปฏิเสธหลักการอันเป็นกฎเกณฑ์ทั้งหมด
ความจริงแท้ของทุกนิยาย, ของทุกคัมภีร์จักถูกเปิดเผย
ซีมซบในมหามุทราแล้ว, เธอจักอิสระจากแดนจองจำ
ของห้วงสังสาร
ทรงตัวอยู่ในมหามุทรา, ความพิศบาปกินแห่ง
อีกความถดถอยจักมลายไป
แลด้วยเป็นอาจารย์แห่งมหามุทราโดยชอบ
เธอคือแสงแห่งธรรมดังหมาย

๑๓. คนเขลาโดยความโหดเขลาหมีนแคลนมหามุทรา
ช่างไม่รู้อะไร, ได้แต่ตื่นเร้าในห้วงโอะมะสังสาร
(กระนั้น) ขอเมตตาการุณย์ต่อเหล่าผู้ทนมทุกข์
กังวลวิตกเป็นนิตย์

สู้ระทมใจ เหตุไม่ยอมพ่ายต่อความเจ็บปวด
แลปรารถนาแต่การปลดปล่อย,
เฝ้าติดตามผู้เป็นอาจารย์ (แห่งมหามุทรา)
คราเมื่อพรแห่งศุภประสิทธิ์ของท่านสัมผัสใจเธอ,
ดวงจิตจักพ้นเป็นอิสระพลัน

๑๔. กเย โฮ จงฟังโดยปรีดา

ลงแรงแสวงหวังในสังสารนั้นเปล่าตาย;
อีกมันเป็นเหตุแห่งความกังวลวิตกทุกอย่าง
เพราะความผูกพันโลกย์ๆ นั้นไร้ทิศทางที่หมาย
แสวงหาหัวใจแห่งความจริงเกิด!

๑๕. การผันภาวะเป็นฝักฝ่ายทางจิต

คือมโนธรรมอันเยียมยอด

จิตอันสงบ, เจียบ คือสมาธิภาวนาอันสูงสุด

ความเป็นเองคือกิจการงานอันเลิศสูงสุด

ครั้งความหวังและความกลัวทั้งมวลดับสนิท

จุดหมายปลายทางลุล่วงแล้ว

๑๖. พ้นปวงมโนภาพ

จิตกระจ่างเองโดยธรรมชาติ

ไม่มุ่งวิถีทางใดๆ คือวิถีแห่งพุทธะทั้งหลาย

ไม่อิงหลักวิทยาการใดต่อการได้มาซึ่งการตรัสรู้อันสูงสุด

The sun rises
the moon shines
the stars are scattered
in flowers bloom

๑๗. กเย มา จงฟังด้วยใจ!

ด้วยการรู้แจ้งแทงตลอดต่อสถานการณ์อันยุ่งยากอย่าง-
โลกย์อันชวนเศร้าของเธอเอง,
ประจักษ์ชัดว่า ไม่มีอะไรจบสิ้น
ทั้งหมดเป็นดุจมายา เสมือนฝัน
มายาคติอันไร้สาระ ยั่วให้คับแค้นขุ่นชดและเอือมระอา
จงกลับใจ และเพิกถอนการตามประกอบกิจโลภี๋ย

๑๘. จงตัดความผูกพันยึดติดต่อถิ่นฐานบ้านเกิด

และเพื่อนพ้องของเธอ

และมุ่งกิจภาวนาแต่ลำพังหลีกเร้นอยู่ในภูผาพนาสนท

พำนักอยู่ที่นั่นในฐานระดับไม่กระทำสมาธิภาวนาใด

ครานั้นจึงได้มาซึ่งการไม่ได้อะไรเลย,

เธอได้ลุถึงมหามุทรา

๑๙. พฤษภายืนต้นแผ่กิ่งก้านและผลิใบ
แต่ครั้นรากถูกตัดใบระบัดก็เหี่ยวเฉา
เฉกเช่น เมื่อรากเหง้าของจิตถูกตรากตรำบำเพ็ญ
กิ่งน้อยใหญ่ของพุ่มไม้แห่งสังสารก็ตายไป

๒๐. ประทีปเพียงดวงเดียว ขจัดความมืดมานานนับพันกับ
แสงใสแห่งจิตสว่างวาบเดียว
ลบล้างการปรุงแต่งกรรมนานนับกัลป์
อีกทั้งสภาพมืดบอดทางจิตใจจุดเดียวกัน

๒๑. กเย โฮ จงฟังโดยมโนรม

ความสัจจอันพ้นจิต มีอาจจับฉวยด้วย (อินทรีย์แห่ง) จิต
ความนัยแห่งอกรรมหาอาจเข้าใจ ด้วยกิจกรรมแห่งความจงใจ
ต่อการประจักษ์ความนัยแห่งอกรรม
และการพ้นจิตนั้น พึงตัดจิตตรงรากเหง้า
และปลงใจลงในการรู้ตัวล้วนๆ อันเปล่าเปลือย

๒๒. อนุญาตให้น้ำชุ่มโคลนเกิดแต่กิจกรรมทางจิตใสสะอาด

เพิกถอนการฟุ้งเสด็จไปทั้งข้างบวกและลบ

ละรูปนิมิตนานาไว้อำพัง

(เพียง) โลกแห่งปรากฏการณ์, ไม่เต็มหรือลด, คีอมหามุทรา

๒๓. มาตรฐานที่เป็นไปทุกแห่งหนนั้นทั้งไม่อุบัติ (เกิด)-
อันละลายแรงทะยานปรุงแต่งและความหลงทั้งหมด
อย่ายึดหยิ่งด้วยทิฏฐิ หรือมัวคิดแก้งความจริงอยู่
แต่จงปลงชีวิตลงในสภาวะลุ่มลึกในความไม่เกิด
และให้ความคิดปรุงแต่งต่อตัวเธอเอง
และต่อจักรวาลทั้งหมดมอดไหม้ไป

๒๔. การเห็นทางใจอันสูงสุดนั้น เปิดทุกๆ วิถีทวาร
สมาธิภาวนาอันสูงสุดนั้น หยั่งลงลึกสุดหยั่ง
กิจกรรมการงานอันเยียมยอตนั้นไร้การครอบครอง
ทว่าเที่ยงธรรมเด็ดเดี่ยว
และเป้าประสงค์อันสูงสุดคือความเป็นธรรมตาสัมมัญ-
ปราศจากความหวังและความกลัว

๒๕. เบื้องแรกกรรมของเธอเป็นตั้งธารน้ำถั่งโถมจากโกรกผา
แล้วในท่ามกลางมันไหลเอื่อยดุจแม่คงคาไหลวกอ่อนโยน
และที่ที่สุดดุจตั้งสายธารไหลเข้าร่วมเป็นหนึ่งกับสมุทร
มันอวสานลงอย่างสมบูรณ์ ดุจการพานพบของมารดาและบุตร

๒๖. แม้นดวงจิตที่มืดทึบ ทั้งเธอไม่อาจปฏิบัติตาม-
คำสั่งสอนเหล่านี้ จงควบคุมแลลมปราณอันเกิดเอง
และหล่อเลี้ยงพลังชีวิตแห่งความรู้สึกตัว
ฝึกกำหนดแน่ว – ตามกรรมวิธีแห่งการรวมจิตใส่ใจ
อปรมตนเองตราบลูฐานรู้ตัวเปิดเสร็จ

๒๗. ยามเคลื่อนไหวในกิจกรรมแห่งกรรมมูทรา,
มโนรมจากสภาพรู้ตัวล้วนๆ และความว่างดำเนินไป
ประกอบกันเป็นสภาวะของปรีชาญาณและมรรควิธี
ค่อยๆ ส่ง (พลังแห่งความรู้ตัว) ลงลึก, เกาะกุมกัน
และพลิกเผยยกโพธิจิตขึ้น
และส่งผ่านสู่แหล่งกำเนิด เอิบอาบทั่วเรือนกายเธอ
จำเพาะแต่ตัวตนและความติดยึดไปปราศแล้วเท่านั้น-
ที่สภาพรู้แจ้งจักดำเนินไป (ดังนี้)

๒๘. ที่นี้การได้ชีวิตอันยืนยาว และเป็นหนุ่มสาวตลอดกาลนาน,
เพิ่มพูนดังเพ็ญจันทร์
ส่องรัศมี ไส้กระจ่าง, ด้วยพละกำลังแห่งสีหะ
เธอจักได้มาซึ่งอำนาจเหนือโลกย์
อีกทั้งการตรัสรู้อันเลิศสุด

ขอแก่นคำกลอนในมหามุทธานี้

จงสถิตยอยู่ในหัวใจของสรรพสัตว์ผู้เปี่ยมโชคเทอญ

ภาคที่ ๒

โทหโกษ ของ ตีโลกปะ

ขออนอบน้อมแด่บรรลิตตาระอนันบรรโจิต!

คารวะแด่มหามุทรา, สารธรรมวิद्याอันไม่สิ้นแปร!

คำสอนอนันตปริบูรณ์

มานทรคน

กาย จิต (ขันธ) ปวงธาตุแห่งความหมายรู้
อายตนะทั้งหลาย,
ทั้งหมดปรากฏเป็นมหามุทรา และสลายลงในมหามุทรา,
ดังนี้แล, ไม่มีอะไรเลย นอกจากความเป็นจริงแห่งมหามุทรา
การสร้างสรรค์ชั่วขณะและความว่างเปล่า-
นั้นไม่เกี่ยวกับความคิดเห็น,
เหตุด้วยจิตนั้นเปล่าไร้, สำแดงสภาพ-
เปล่าความหมาย - เปล่าคำ
รูปทรงทั้งหมดเป็นสิ่งลวงให้หลงยึด
และในธรรมชาติธรรมดาของมัน
ไร้ทั้งจุดเริ่มหรือจุดจบ, ไร้ประการแรกหรือสุดท้าย
สิ่งใดๆ เข้าสู่ขอบข่ายของปัญญาเชิงฉลาด-
ก็สูญเสียความจริงแท้แก่กัตถ์นัยนิยาม
ไม่ว่าครุหรือสาธุศิษย์ล้วนนิยมปัญญาชนิดนั้นนัก
โดยพ้นจากการจำแนกจิตจากมิใช่จิตใดๆ,
แล้วเธอต้องรวมใจเป็นหนึ่งเดียวซึ่งเพิกถอนสภาพหลากหลาย
แม้กระนั้น, หากเธอยึดติดต่อภาวะเป็นหนึ่ง
คุณปริสุทธินั้นจักสะกดตัวเธอไว้

สมาธิภาวนา

ข้า, ดีโลปะไม่มีสิ่งใดจักสอนใคร
การเป็นอยู่ของข้าไม่สังต์วิเวก
แต่ข้าไม่สูงลึงกับผู้อื่นใด
ดวงตาข้ามิได้เปิด แต่ข้ามิได้หลับ
จิตข้ามิได้ชื่อไร่เตียงสา แต่ข้าอิสระจากการลวงหลอก
จงรู้จักสายธารวิสุทธิและดั้งเดิมของจิตสัจด์
แล้ว, ในความจริงไร่แต่งเติม เหมือนที่ถ้อยนั้นเอง
รูปนิมิตนานาถูกรู้จักรวบจับขณะแห่งการปรากฏโดยสภาพรู้
หากเธอรู้ได้โดยตรงต่อสภาพลวงหลอกเช่นนี้แล้ว
ยังจะคิดแยกแยะอยู่ไย
ก็แหละ, ความพอใจ, คับแค้น, ความสำเร็จ,
ความล้มเหลว เป็นอะไรๆ ไปได้อย่างไร?

การกระทำ

อย่าเอาอย่างการย่ำตบะ แสันทรหด-
ของเหล่าดาบสผู้วนวาสี
(ผีวุ่นนั้น) เธอจักไม่ได้ลิ้มความสุข
ในความสะอาดแลความบริสุทธิ์แห่งพิธีกรรม
และเธอจักไม่มีวันประสบอิสระจากการ
บวงสรวงปวงเทพยดา
จงคืนให้พบจิตไม่แบ่งแยก-
อันแนบแน่นในมรรคา

เข้าประสงค์
และเข้าประสงค์โดยโอกาสและสถานการณ์

เข้าประสงค์คือรู้ตัวเบ็ดเสร็จ,
อันเป็นเนื้อแท้แห่งธรรมชาติปรีชาญาณ
ในวิถีแห่งการรู้แจ้งอย่างเป็นเองนั้น-
ไม่มีสักสิ่งที่ยึดอิงได้;
หลักประกันมั่นคงและความทะเยอทะยานใฝ่สูง-
ถูกละทิ้งแล้ว,
ความหวังทั้งหมด ความกลัวทั้งสิ้น-
ถูกละเลิมแล้ว,
สิ่งค้ำจุนทั้งหลาย การปกป้องทั้งปวงถูกเพิกถอนสิ้น
กิจในโลกเต็มเต็ม (อะไรที่พึงทำในโลกก็ได้ทำแล้ว)

เข้าประสงค์สุดท้าย

เมื่อจิตติดใส่ใจในตัวเอง (มานานุสัย) ทุเลาเบาบาง
และอหังการสลายไป
สภาพเป็นสองของ ผันในตื่น ตื่นในฝัน คลี่คลาย-
เป็นความสงบโดยสมบูรณ์

บทสรุป

ปราศจากความคิด, ปราศจากการไตร่ตรองพิจารณา
หรือแยกแยะโดยประการใด,
ปราศจากสมาธิ และทั้งปราศจากการกระทำ (กรรม) ใดๆ,
ปราศจากความสงสัยกังขา หรือคาดหมาย,
การปรุงแต่งก่อตัวทางจิต และสภาพเป็นฝักฝ่ายสลายไปเอง
แล้ว, โฉมหน้าเดิมของความจริงพลันฉายฉาน

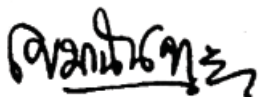
โอม ลวลิต!

ภาคที่ ๑ โสลกคำสอนมหามุทรา ๒๘ บท ของมหาคุรุมหา
สิทธิาติโลปะ ถูกถ่ายถอดสู่บัณฑิตแห่งกัศมีร์ นักพรตและสิทธิาน
โรปะ ณ รีมฝั่งแม่น้ำคงคา หลังจากนโรปะสำเร็จการบำเพ็ญตบะ
ธรรม ๑๒ ประการ นโรปะถ่ายถอดคำสอนในภาษาสันสกฤตสู่
มารปะ โบลสะโกรสะ อันท่านได้แปลอย่างอิสระ เป็นภาษาทิเบต
ณ หมู่บ้านบุลาหริ พรหมแดนทิเบต-ภูฏาน

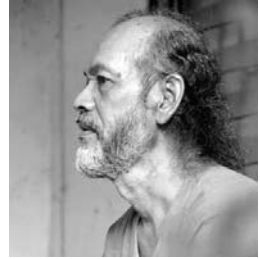
ภาคที่ ๒ โททโกษ เป็นธรรมวาทีสุดท้ายแห่งการ
ปฏิบัติมหามุทรา แปลจากภาษาสันสกฤต เป็นภาษาทิเบต
โดยนักพรตชาวอินเดียนาม ไวโรจนะ แปลเป็นภาษาอังกฤษโดย
Keith Dawman (อนาคาริก Kunzan Tenzin) แปลอิสระเป็นไทย
จากภาษาอังกฤษ โดยเขมานันทะ

ทั้งสองภาครวมอยู่ในชุดคำสอนแห่งมหามุทรา

(แปลครั้งที่ ๑, ๒๕๕๐)

ประวัติผู้แปล

เขมานันทะ หรือ โกวิท เอนกชัย เป็นที่รู้จักนับถือได้รับการนิยมยกย่องจากศาสนิกชนจำนวนมาก ทั้งคนที่เป็นลูกศิษย์ คนเคยเข้าร่วมปฏิบัติภาวนา ตลอดจนคนที่ติดตามอ่านหนังสือผลงานของท่าน ท่านได้รับรางวัลนักเขียนอมตะประจำปีพุทธศักราช ๒๕๔๙-๒๕๕๐ จากมูลนิธิอมตะ และได้รับการยกย่องให้เป็นศิลปินแห่งชาติประจำปี ๒๕๕๐ สาขาวรรณศิลป์

อาจารย์โกวิท เอนกชัย เป็นกวี นักคิด นักเขียน จิตรกร และประติมากร ผู้สร้างสรรค์ผลงานหลากหลายรูปแบบ ต่อเนื่องยาวนานมาเป็นเวลากว่า ๔๐ ปี ผลงานวรรณกรรมกว่า ๖๐ เล่ม นำเสนอเรื่องราวของชีวิตจิตใจ ความลึกซึ้งของการเป็นมนุษย์ การเรียนรู้จิตใจตนเองและคนรอบข้าง การมองโลก มองสังคม มองการเปลี่ยนแปลงที่หมุนเคลื่อนอยู่ในวิถีวัฒนธรรม ในวิถีของนักเขียน กวี และวิปัสสนิกผู้ปฏิบัติธรรมในทุกชั้นตอนของชีวิต งานสร้างสรรค์ทางศิลปะทุกแขนงของอาจารย์จึงเป็นหนึ่งเดียวกับวิถีแห่งการปฏิบัติภาวนาอย่างชัดเจน ลักษณะเด่นของผลงานนอกจากจะมีมิติกว้างไกลในด้านศิลปะ นิเวศวิทยา มนุษยวิทยา ให้ความรู้ลุ่มลึกในหนทางพุทธประเพณีของวัฒนธรรมไทยแล้ว ยังได้ความเข้าใจลึกซึ้งต่อชีวิตและแก่นของชีวิตอีกด้วย

ที่มา: เว็บไซต์สำนักพิมพ์เคล็ดไทย

๒๕

วิธีการเจริญสติแบบเคลื่อนไหว ตามแนวทางของหลวงปู่เทสก์ เทษก์สนธิ์

๑. เหมื่อวางไว้ที่ข้างสองข้าง...
คว่ำไว้

๒. พลัดมือขวาตะแคงขึ้น...
ท่าซ้าย ให้รู้สึก

๓. ยกมือขวาขึ้นครั้งตัว... ให้รู้สึก...
มีหนตุคักให้รู้สึก

๔. เหมื่อขวามาที่ตะคื่อ...
ให้รู้สึก

๕. พลัดมือซ้ายตะแคงขึ้น...
ท่าขวา ให้รู้สึก

๖. ยกมือซ้ายขึ้นครั้งตัว...
ให้มีความรู้สึก

๗. เหมื่อซ้ายมาที่ตะคื่อ...
ให้รู้สึก

๘. เลื่อนมือขวาขึ้นหน้าอก...
ให้รู้สึก

๙. เหมื่อขวาออกตรงข้าง...
ให้รู้สึก

๑๐. ลมมือขวาลงที่ขาขวา
ตะแคงไว้... ให้รู้สึก

๑๑. คว่ำมือขวาตั้งขาขวา...
ให้รู้สึก

๑๒. เลื่อนมือซ้ายขึ้นที่หน้าอก...
ให้มีความรู้สึก

๑๓. เหมื่อซ้ายออกมารตรงข้าง...
ให้มีความรู้สึก

๑๔. ลมมือซ้ายออกที่ขาซ้าย
ตะแคงไว้... ให้มีความรู้สึก

๑๕. คว่ำมือซ้ายลงที่ขาซ้าย...
ให้รู้สึก ท่าตอบไปเรื่อยๆ... ให้รู้สึก

“คำสอนของท่านมหาครู มหาสิทธาติโลปะนั้น
มีความคล้ายคลึงกันมากกับสิ่งที่หลวงพ่อเทียนสอน
คือเป็นการเรียนรู้ถึงสัจธรรมจากธรรมชาติเดิมแท้
ในตัวจิต ผักผ่อนด้วยความรู้สึกตัว เพื่อการเข้าถึงด้วย
โสตถุคำสอน มหามุทธราอุปเทศ ประการต่อมา
คือบทโสตถุนี้ บริสุทธิ์ หมดจด ดงดงาม ครบถ้วน
และสื่อสารตรงถึงหัวใจยิ่งนัก ยิ่งอ่าน ยิ่งใจใส”

โครงการพิเศษ

โครงการสื่อเฉพาะกิจ อาจารย์บุชา ๑๐๐ ปี ชาตกาล
หลวงพ่อเทียน จิตตสุโท ปรมาจารย์แห่งการเจริญสติ
แบบเคลื่อนไหว www.luangporteean.net